

РЕШЕНИЕ

№ 2326

гр. София, 24.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 112-ТИ СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и четвърти юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: НИКОЛАЙ М. УРУМОВ

като разглежда докладваното от НИКОЛАЙ М. УРУМОВ Административно наказателно дело № 20211110212169 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление (НП) № 554781-F559439 от 11.01.2021 г., издадено от началник сектор „Оперативни дейности“ на ЦУ на НАП София, с което на основание чл. 53 от ЗАНН, вр. чл. 185, ал. 1 от ЗДДС, за нарушение на чл. 118, ал. 1 от ЗДДС, на „Лия 11“ ЕООД, с ЕИК ***, е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500 лева.

Недоволно от НП е останало санкционираното юридическо лице, което го обжалва в срок. В жалбата излага съображения против обжалвания акт. Твърди се наличието на нарушения на материалния и процесуалния закон при издаването на оспорения акт. Оспорва се фактическата обстановка. Твърди се антидатиране на наказателното постановление, както и че същото е издадено след изтичане на 6-месечния срок за това. Иска се отмяна на НП, а в условията на алтернативност - прилагане на чл. 28 от ЗАНН.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Ж.. В пледоарията си по същество процесуалният представител поддържа подадената жалба и аргументите в нея, като иска от съда да постанови решение, с което да отмени наказателното постановление, като незаконосъобразно. Не претендира разноски

Въззиваемата страна е редовно уведомена и изпраща процесуален представител в съдебно заседание в лицето на юрисконсулт Г.. В пледоарията си по същество моли наказателното постановление да бъде потвърдено, като постановено при спазване на изискванията на материалния и процесуалния закон. Претендира разноски.

Съдът като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени и гласни доказателства намира за установено следното:

По допустимостта на жалбата:

Видно от датата на издаване на обжалваното наказателно постановление /11.01.2021 г./, датата на връчване на същото /11.08.2021 г./ и датата на депозиране на жалбата срещу него /17.08.2021 г./ съдът приема, че жалбата е постъпила в законовия 7-дневен срок от връчването му, поради което е допустима и следва да бъде разгледана по същество, тъй като е депозирана от субект, имащ право на жалба срещу процесното постановление.

На 20.06.2020 г. била извършена проверка на търговски обект – маса за плодове и зеленчуци, находящ се в гр. София, бул. „СкоБ.“ бл. № 28, стопанисван от дружеството жалбоподател.

При проверката била извършена контролна покупка от М. Б. - служител на НАП, като били закупени банани, на стойност 3.20 лева. Плащането било извършено в брой, а то било прието от Десислава Кирова – работник в обекта, като не била издадена касова бележка за осъществената покупка от функциониращото в обекта фискално устройство номер на фискалната памет 36611825. След извършеното плащане и след неиздаването на фискален бон, служителите на НАП се легитимирали и от касовия апарат бил разпечатан дневен отчет, т. нар. КЛЕН. Видно от съдържанието на разпечатания КЛЕН, в него не фигурирала извършената продажба. За извършената проверка бил съставен констативен протокол. На 15.07.2020 г. бил съставен АУАН на дружеството за извършено нарушение на чл. 118, ал. 1 от ЗДДС.

Въз основа на АУАН е издадено и атакуваното НП № 554781-F559439 от 11.01.2021 г., издадено от началник сектор „Оперативни дейности“ на ЦУ на НАП София, с което на основание чл. 53 от ЗАНН, вр. чл. 185, ал. 1 от ЗДДС, за нарушение на чл. 118, ал. 1 от ЗДДС, на „Лия 11“ ЕООД, с ЕИК ***, е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500 лева.

Съдът намира гореописаната фактическа обстановка за безспорно установена, на базата на събраните по делото писмени доказателствени материали и гласни доказателствени средства – показанията на свидетеля М. Б.. Съдът кредитира изцяло показанията на свидетеля, като ги намира за обективни и точни, логични и последователни и подкрепящи се от наличните по делото писмени доказателства. Съдът кредитира и писмените доказателствени материали изцяло.

По повод възраженията на жалбоподателя за антидатиране на наказателното постановление, съдът е допуснал изготвянето на съдебна техническа експертиза, от заключението на която се установява, че наказателното постановление в действителност е издадено на датата посочена в него – 11.01.2021 г., като записът на файла за обективизирането му е от 09:23:51 часа на посочения ден. Съдът кредитира заключението като

изготвено от компетентно вещо лице, добре обосновано и обективно и намира възраженията на защитата за антидатиране на наказателното постановление за неоснователни и неподкрепени от доказателствената съвкупност по делото.

Съдът, на базата на безспорно установените фактически констатации, намира от правна страна следното:

Като инстанция по същество, в производството по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН, районният съд осъществява цялостна проверка относно правилното приложение на материалния и процесуалния закон, независимо от основанията, посочени в жалбата. В изпълнение на това свое правомощие съдът намира, че АУАН и НП отговарят по форма и съдържание на изискванията по чл. 42, респ. чл. 57 от ЗАНН, издадени са от надлежен орган и в рамките на неговите пълномощия, констатираното нарушение е изчерпателно описано в акта за установяване на административно нарушение, по идентичен начин – описано и в наказателното постановление, подведено е правилно под съответната норма на материалния закон, надлежно връчени на нарушителя чрез упълномощено от него лице с оглед гарантиране на неговите права. Поради тези причини съдът намира, че административнонаказващият орган не е извършил нарушения при провеждане на процедурата по съставяне на обжалваното наказателно постановление.

Нормата на чл. 118, ал. 1 от ЗДДС гласи: „*Всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство (фискален бон) или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност (системен бон), независимо от това дали е поискан друг данъчен документ. Получателят е длъжен да получи фискалния или системен бон и да ги съхранява до напускането на обекта.*”.

Настоящата редакция на нормата на чл. 118, ал. 1 от ЗДДС (в сила от 08.03.2013 г.) разширява възможностите на търговците, като дава възможност те да издават фискална касова бележка от фискално устройство (фискален бон) или касова бележка, издадена от одобрена за съответния търговски обект интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност (системен бон). Независимо, дали клиентът е поискал или не издаването на касова бележка, за търговеца съществува задължението да издаде такава. Предвид изложеното и доколкото по делото е безспорно установено, че в конкретния случай жалбоподателят не е изпълнил задължението си по чл. 118, ал. 1 ЗДДС, като не е издал фискална касова бележка или системен бон при плащането на стойността на услугата, съдът намира, че търговецът е осъществил състава на административното нарушение, за което е привлечен към отговорност - това по чл. 118, ал. 1 ЗДДС, тъй като по безспорен начин се установява, че при извършване на плащане към търговеца не е издадена

фискална бележка от въведения в експлоатация фискален апарат за извършена продажба.

Наказващият орган е преценил правилно размера на наказанието, тъй като предвидените в закона граници са между 500 и 2000 лева. В случая става дума за единствено нарушение, няма данни за извършвани от дружеството други нарушения, поради което законосъобразно е единствено минималното предвидено в закона наказание. Поради тази причина НП е законосъобразно и в частта за размера на наложеното наказание.

По отношение преценката дали извършеното нарушение представлява маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, съдът намира следното - при определяне на маловажните случаи при административните нарушения следва да се съобразяват разпоредбите на чл. 11 от ЗАНН и чл. 93, т. 9 от НК. Съгласно разпоредбата на чл. 11 от ЗАНН, по отношение на обстоятелствата, изключващи отговорността, се прилагат разпоредбите на общата част на НК. Съгласно чл. 93, т. 9 от НК, „маловажен случай” е този, при който извършеното престъпление с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение от съответния вид. С оглед цитираните разпоредби, „маловажен случай” ще е налице само ако съвкупната преценка на посочените обстоятелства обуславя по-ниска степен на обществена опасност на конкретно извършеното нарушение, в сравнение с обикновените случаи на административни нарушения от съответния вид. След съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, настоящият състав приема, че административното нарушение, за което е санкционирано дружеството, не следва да се квалифицира като „маловажен случай”. В конкретния случай не са събрани доказателства, които да установяват обстоятелства, обуславящи по-ниска степен на обществена опасност на конкретно извършеното административно нарушение от обичайната такава за този вид нарушения.

Деянито е съставомерно от обективна страна, като с оглед обстоятелството, че е ангажирана административнонаказателната отговорност на търговец, и доколкото се касае за обективна отговорност, тъй като юридическите лица носят такава, то не следва да се обсъжда въпросът за субективната страна на деянието, тъй като отговорността, която търговецът следва да понесе, е безвиновна (чл. 83а, ал. 3, във връзка с чл. 83, ал. 1 от ЗАНН).

По искането за разноси, съдът намира, че следва да уважи претенцията на въззиваемата страна, тъй като издаденото НП следва да бъде потвърдено. С оглед измененията в ЗАНН, съдът след 29.11.2019 г. следва да се произнася и по искания за присъждане на разноси. Ето защо, предвид изхода на делото, жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати юрисконсултско възнаграждение на ЦУ на НАП София, на основание чл. 63, ал. 5, вр. ал. 3 от ЗАНН, вр. чл. 37 от ЗПП, вр. чл. 27е от Наредба за заплащането на правната

помощ. Размерът на възнаграждението следва да бъде 120 лева, съобразно правилата за неговото изчисляване и предвид обстоятелството, че са проведени шест заседания по делото.

Съдът намира, че следва да възложи на жалбоподателя и разноските, направени за изготвянето на техническата експертиза, на основание чл. 189, ал. 3 от НПК, възлизащи на 800 лева.

По изложените съображения съдът прие, че не са налице основания за изменение или отмяна на оспореното наказателно постановление. Ето защо, то следва да се потвърди като правилно и законосъобразно.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 5 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА НП № 554781-F559439 от 11.01.2021 г., издадено от началник сектор „Оперативни дейности“ на ЦУ на НАП София, с което на основание чл. 53 от ЗАНН, вр. чл. 185, ал. 1 от ЗДДС, за нарушение на чл. 118, ал. 1 от ЗДДС, на „Лия 11“ ЕООД, с ЕИК ***, е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500 лева, като **ПРАВИЛНО и ЗАКОНОСЪОБРАЗНО.**

ОСЪЖДА „Лия 11“ ЕООД, с ЕИК ***, да заплати на ЦУ на НАП София, сумата от 120 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 63, ал. 5, вр. ал. 3 от ЗАНН, вр. чл. 37 от ЗПП, вр. чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ.

ОСЪЖДА, на основание чл. 189, ал. 3 от НПК, „Лия 11“ ЕООД, с ЕИК ***, да заплати по сметка на СРС сумата от **800,00 лева**, представляваща направените по делото разноси за изслушването на заключението на техническата експертиза в хода на съдебното производство.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд София – град, в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му до страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____